

3937060 PHES/M : สาขาวิชา : สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม ; วท.ม.(สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม)
คำสำคัญ : การทำให้เป็นก้อนหล่อแข็ง/ภาคตะกอนโลหะหนัก/ถ้าเกลน/กำลังรับแรงอัด/การฉะละลายของตะกั่วและnickelจากภาคตะกอนโลหะหนักที่ทำให้เป็นก้อนหล่อแข็งโดยใช้ปูนซีเมนต์และถ้าเกลน (COMPRESSIVE STRENGTH AND LEAD AND NICKEL LEACHING FROM HEAVY METAL SLUDGE SOLIDIFIED BY CEMENT AND RICE HUSK ASH). คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : พิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์, วท.ม.(อนามัยสิ่งแวดล้อม), สุเทพ ศิลปานันทกุล, Ph.D.(Med.& Vet.Entomology), สุมาดี สิงหนิยน, วท.ม.(ชีวสถิติ), อนันท์ ป้อมประสิทธิ์, วท.บ.(เคมี), 111 หน้า. ISBN 974-662-528-4.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากำลังรับแรงอัดและการฉะละลายของตะกั่วและnickel เกิดจากภาคตะกอนโลหะหนักที่ทำให้เป็นก้อนหล่อแข็งโดยใช้ปูนซีเมนต์และถ้าเกลน ภาคตะกอนโลหะหนักที่ใช้ในการศึกษาเป็นภาคตะกอนโลหะหนักจากโรงงานชุบโลหะโดยทำการทดลองที่สภาพต่างๆ ดังนี้ คือ อัตราส่วนผสมของภาคตะกอนโลหะหนักต่อตัวประสานเท่ากัน 0.3 0.65 และ 1.0 กำหนดระยะเวลาการบ่มซีเมนต์ 3 ระดับ คือ 3, 7 และ 14 วัน และกำหนดค่าพื้อเชื้องสารละลายที่ใช้ในการสักดิ์ 3 ระดับ คือ 5, 7 และ 9

ผลการศึกษาพบว่า กำลังรับแรงอัดจะลดลง เมื่ออัตราส่วนผสมของภาคตะกอนโลหะหนักต่อตัวประสานเพิ่มขึ้น และการเพิ่มระยะเวลาการบ่มซีเมนต์จะมีผลทำให้กำลังรับแรงอัดมีค่าสูงขึ้น โดยค่าอัตราส่วนผสมของภาคตะกอนโลหะหนักต่อตัวประสานที่เหมาะสมของการทำให้เป็นก้อนหล่อแข็งคือเท่ากัน 1.0 ค่ากำลังรับแรงอัดของทุกอัตราส่วนผสมเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำของกระทรวงอุตสาหกรรม ในการศึกษาการฉะละลายของตะกั่วและnickel เห็นว่าเมื่อเพิ่มอัตราส่วนผสมของภาคตะกอนโลหะหนักต่อตัวประสานมีผลทำให้ปริมาณการฉะละลายของตะกั่วไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}=0.185$) และปริมาณการฉะละลายของตะกั่วมีค่าเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาการบ่มซีเมนต์ ในขณะเดียวกันการลดค่าพื้อเชื้องสารละลายที่ใช้ในการสักดิ์จะมีผลทำให้ปริมาณการฉะละลายของตะกั่วเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}<0.001$) สำหรับปริมาณการฉะละลายของnickelพบว่า การเพิ่มอัตราส่วนผสมของภาคตะกอนโลหะหนักต่อตัวประสานมีผลทำให้ปริมาณการฉะละลายของnickelมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}<0.001$) และในทางกลับกันปริมาณการฉะละลายของnickelจะมีค่าลดลงเมื่อเพิ่มระยะเวลาการบ่มซีเมนต์และค่าพื้อเชื้องสารละลายที่ใช้ในการสักดิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value}<0.05$) ปริมาณการฉะละลายของโลหะหนักทั้งสองชนิด ในทุกสภาพการทดลอง มีค่าน้อยกว่ามาตรฐานที่กำหนด (< 5 มิลลิกรัมต่อลิตร)